

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MIJN VAKANTIE MET BLOMME

eenakter

door

1880

Rudy Geldhof

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.1571

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MIJN VAKANTIE MET BLOMME* op te voeren moet de naam van auteur *RUDY GELDHOF* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/6

ISBN 978-90-385-10545

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Rudy Geldhof

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

MEVROUW BLOMME, de hoofdleidster

LIZA, een leidster

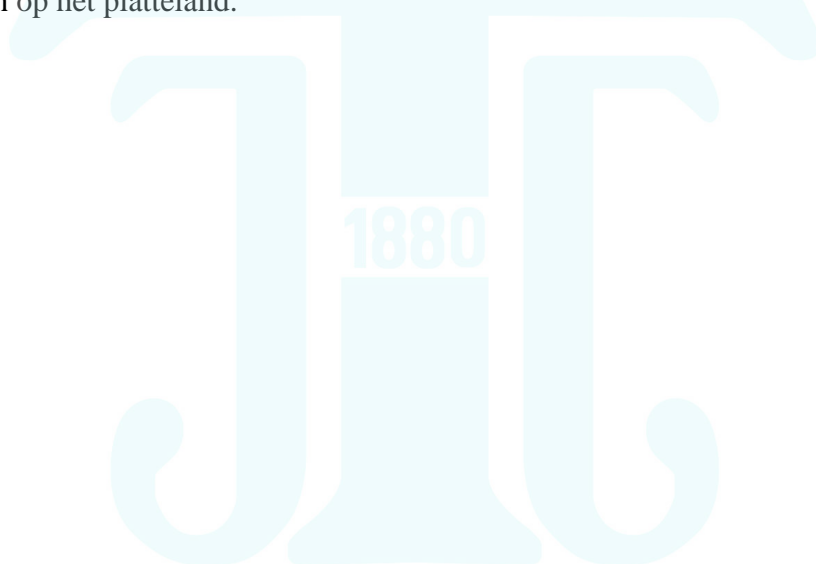
ARIE, een buitenjongen

MARK, zijn vriend.

DECOR

Stelt de open plek in het bos voor waar ze hun kamp hebben opgeslagen.

Het is zomer en de meisjesgidsen uit de stad komen hun jaarlijkse portie lucht happen op het platteland.

(Blomme en Liza, beiden in het uniform van de meisjesgidsen. Blomme is een wat dikke, verflenste vrouw van voor in de veertig. Liza is iets jonger en nog knap. Liza staat met een stok figuren te tekenen in de aarde. Blomme zit in een strandstoel, en terwijl ze nijdig aan een gebakje knabbelt, neuriet ze ongeduldig een melodie om de aandacht van Liza op te trekken. Maar Liza negeert haar. Ook als Blomme harder gaat neuriën, weigert Liza op te kijken.)

BLOMME : *(Plots)* Help je me nu, of niet?

LIZA : Natuurlijk help ik je. Waarom zou ik je niet helpen? *(Ze gaat rustig door met lijnen trekken in de aarde)*

BLOMME : Wel?

LIZA : Ik ben zo klaar.

BLOMME : Klaar waarmee? Met vuile woorden schrijven in het zand?

LIZA : Ik schrijf geen vuile woorden.

BLOMME : Wat dan wel? Blomme is zot? Is het dat?

LIZA : Jij bent niet zot.

BLOMME : Liza!

(Liza vernietigt snel de tekening en gaat vlak voor Blomme staan.)

Wel?

LIZA : Wel?

BLOMME : De schoenen, de kousen!

LIZA : Oh natuurlijk, mevrouw de hoofdleidster.

BLOMME : Je kent het toch al, Liza. Je doet hetzelfde als gisteren, als eergisteren, als de dagen ervoor...

LIZA : Ja, we beginnen onderaan en werken het geval af naar boven toe. Want jij moet er propertjes voorkomen, want jij krijgt straks bezoek. *(Ze helpt Blomme haar schoenen en kousen uittrekken.)*

BLOMME : Zie je dat je het weet. *(Beveelt)* De kousen.

LIZA : *(Snel diept ze een paar kousen op uit een grote houten kist)* En welke schoenen wenst mevrouw Blomme?

BLOMME : Mijn sandalen. *(En terwijl ze geholpen wordt door Liza bij het aantrekken van kousen en schoenen)* Wat denk je nu? Die ouwe Blomme, die verdomde hoofdleidster is te vadsig geworden om zelf haar schoenen en kousen aan te trekken? Hé?

LIZA : Nee, zo denk ik niet over je.

BLOMME : *(Terwijl ze behaaglijk haar benen bekijkt)* Hoe denk je dan wel over me?

LIZA : Daar ben je toch niet echt nieuwsgierig naar?

BLOMME : Toch wel.

LIZA : Mmm... ik denk: laat ik haar nu rustig helpen, tot ze helemaal opgetut is. Laat ik doen alsof er niets aan de hand is, alsof ze straks niet weer dat circusnummer van haar gaat opvoeren.

BLOMME : Had ik het niet gedacht! Wat bedoel jij in 's hemelsnaam met...

LIZA : Doet er niet toe. Ik geef je een helpend handje, dat moet voldoende zijn voor je.
(Ze doet kousenbanden met trensjes rond Blommes benen.)

BLOMME : Jij bent de venijnige soort. De hele dag zeemzoete snoetjes trekken om dan plots met vaste hand de trom te roeren.

LIZA : Wat kan jij praten zeg... de trom roeren... wat een beeldspraak...

BLOMME : *(Nog steeds vals-vriendelijk glimlachend, net als Liza)* De venijnige soort, dat ben jij.

LIZA : ... en wat een psychologisch doorzicht...

BLOMME : Zie je wel.

LIZA : ...maar dat is nu eenmaal je vak. Als ik me niet vergis, heb jij toch als hoofdleidster drie lessen in de psychodinges moeten volgen. Of waren het er vier?

BLOMME : Ik zal je graag vertellen hoeveel. Maar eerst leg jij me uit wat je bedoelde met dat "circusnummer".

LIZA : Heb ik zoiets gezegd?

BLOMME : Ja.

LIZA : Duizendmaal excuus. Ik bedoelde natuurlijk dat je weer één van je glansrollen gaat spelen. Het wordt een galavoorstelling voor twee spelers: de blinkend gekuite renner en het jonge leidstertje. Oei, nu ga je zeker weer zeggen dat ik venijnig ben... de trom roer. *(Ze trommelt met haar handen op haar buik.)*

BLOMME : De blinkend gekuite renner... zie jij er iets verkeerd in dat ik hier een jongen ontvang die aan sport doet?

LIZA : (*Gaat languit in het gras liggen*) Denk er eens een dagje over na.

BLOMME : (*Overdreven vriendelijk*) Weet je wat ik nu zou willen?

LIZA : (*Zich koesterend in de zon*) Mmm...?

BLOMME : (*Rauw*) Dat je opstaat en me verder helpt, verdomme. Nog een paar minuten maar, en Arie is er.

LIZA : (*Is onmiddellijk opgesprongen*) Goed hoofdleidster Blomme, hier ben ik al. Wat wenst de hoofdleidster?

BLOMME : De linten, en de rest!

LIZA : Komt zo in orde. (*Ze neemt rap allerlei spullen uit de kist en is al bij Blomme terug*) Zie je, ik spring voor je. (*Ze speldt Blomme de linten en kentekens op*) Goed zo? Hier een lintje en daar een ereteken, en onze Blomme is op slag en stoot omgetoverd in een ongerept kostschoolmeisje-met-vakantie. (*Wil haar een schouderchildje op de borst spelden.*)

BLOMME : Nee, dat op de schouder!

LIZA : Snoezig zie je eruit. Die jonge atleet, die renner zal zo op je losstormen...

BLOMME : Denk je?

LIZA : ... met één sprong loop hij je ondersteboven, en dan bijt hij in je malse vlees, net als de vorige keren. Zo appetijtelijk zie je eruit.

BLOMME : Dat is het wat me soms zo blij maakt: dat jij zo nijdig bent op me.

LIZA : IK ben nijdig op JOU?

BLOMME : Je loopt over van nijdigheid.

LIZA : Nee Blomme. Iedereen weet dat JIJ MIJ niet kan uitstaan. Jaloers ben je op me. En iedereen weet waarom jij jaloers op me bent.

BLOMME : Rustig maar. Jij bent niet iemand om jaloers op te zijn. Je mankepotige fantasie speelt je weer parten... schoolmeesteres.

LIZA : Dat hebben we meer gehoord: ik ben de ongetrouwde, onderbetaalde schoolmeesteres en jij bent de vrouw met de 35 chequeboekjes en de 61 mantelpakken. Jij bent zowat al ten hemel opgenomen, terwijl ik... (*Ze kan het juiste woord niet vinden*)

BLOMME : ... nog in het slijk rondploeter?

LIZA : Ja. Maar één stuk uit je verzameling ben je zo goed als kwijt, één stuk heb ik je ontfutseld, en dat hou ik met beide handen vast. Weet je waarover ik het heb, Blomme?

BLOMME : (*Ruw*) Jij praat over dingen van thuis, maar we zijn hier niet thuis. Wij zijn hier buiten, bij de boeren. Drie weken met vakantie in een kamp voor meisjesgidsen. En hier ben JIJ nijdig op MIJ. Hier loop jij al tien dagen met je achterpoten te stampen in de aarde, als een woest paard, omdat jij hier zonder liefde zit, omdat jij voor drie weken op droog zaad zit.

LIZA : (*Spottend*) ... op droog zaad...

BLOMME : Ja, en het valt je wat zwaar, dat je niet net als ik zo'n opgeleerde boerenjongen aan de haak hebt kunnen slaan.

LIZA : Goed, je wint, jij hebt een boerenjongen en ik niet. Maar wat heb je als deze drie weken voorbij zijn? Wat doe jij de rest van dat godganse jaar? Wie loopt dan heet en onvoldaan te stampen als een woest paard?

BLOMME : Je beeldt je wat in.

LIZA : Bij jou thuis, in die villa van je, kan jij het meest elementaire nog niet aan...

BLOMME : Nu begin je te fantaseren.

LIZA : ... de meest elementaire kneep die duizenden, miljoenen vrouwen kennen, ken jij nog niet...

BLOMME : IK ZEG JE DAT JE BEGINT TE FANTASEREN!

LIZA : (*Ze schreeuwt harder dan Blomme*) ... JIJ KAN JE EIGEN MAN NIET BIJ JE IN BED HOUDEN!

BLOMME : (*Schrikt*) NEE! (*Ze schrikt van haar eigen geschreeuw*) Nee, nee, jij wil me enkel op stang jagen omdat je iets tegen me hebt, omdat ik een boerenjongen heb die wat kan, en jij niet. Haha... (*Gemaakte lach*)

LIZA : Je mag hem hebben je boerenknul. Geef hem maar horloges cadeau, zodat hij op tijd komt op jullie schunnige afspraakjes. Geef hem een stel fietspompen en kleren. En stop hem vol met veel lekkers, zodat hij wat kan. Dan kan je hem laten tasten en knijpen in je vel, zodat je jezelf kan wijsmaken dat je er spijsje ouwe dag nog veel genot van hebt.

BLOMME : Ik heb er genot van. Met mij is alles in orde.

LIZA : Oh ja?

BLOMME : Ik zeg je...

LIZA : Al goed. Ik gun je je pleziertjes. Veel geluk ermee voor zolang het nog duurt. Straks zijn we hier weg, en dan heb ik iemand die me laat voelen dat alles in orde is met me. Haha... *(Bootst de gemaakte lach van Blomme na.)*

BLOMME : Ik... ik loop er niet in, nee. Ik laat je mijn dag niet vergallen. Ik wil er goed uitzien als mijn jongen komt. En jij, je gaat je bek houden als ie er is. Mooi koest blijven. Zo, en nu... ga je de spiegel voor me halen... en je zet het zonnescerm op.

LIZA : Mmm, de hoofdleidster komt weer op haar plooi. Ze smijt kwistig met bevelen. Hier, schoonheid. *(Ze reikt haar de spiegel aan)* Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de schoonste van gans het land? Onze dikke...

BLOMME : ... Olifant. Erg grappig, Liza. *(Ze kamt zich, terwijl Liza het zonnescerm opzet)* Een haarband, heb je ergens een haarband?

LIZA : Hier, span hem stevig aan, dat je hersens niet uiteen spatten.

BLOMME : Zeg, de meisjes zijn toch allemaal weg?

LIZA : Wees gerust, je zal niet gestoord worden. Ik heb de hele groep een paar dorpen verder laten brengen. En te voet moeten ze nu ons kamp terugvinden. Jij bent tenminste vier uur van ze verlost. Vier uur vunzigheid voor de boeg.

BLOMME : Vier uur nagelbijten en knarsetanden voor jou.

LIZA : *(Ziet spottend toe hoe Blomme zich in de spiegel bekijkt)* Eindelijk is het geval helemaal afgewerkt, van onder naar boven toe, jawel. En daar ligt ze nu het jonge leidstertje, smachtend naar haar jongen, terwijl ze haar verlepte, in zeven haasten opgepoetste bloempje klaar houdt.

(Blomme reageert niet, maakt de bovenste knoop van haar hemd los.)

Toe, nog een. Maak nog een paar knopen los. Laat hem wat zien.

BLOMME : Vier uur knarsetanden voor jou. Een, twee, drie, vier uur.

(Plots klinkt er een gefluit op in het bos. Blomme herkent het afgesproken signaal van Arie)

Stil! Hoor je dat? Fluiten! Vooruit, fluiten zeg ik je.

(Liza blaast op het fluitje dat om haar hals hangt)

(Luistert gespannen tot er een kort vrolijk wijsje opklinkt uit het bos: het teken dat de jongen begrepen heeft dat hij het kamp binnen mag.) Hij komt eraan! Verdomme, de luchtmatras, vlug.

(Liza trekt een luchtmatras tot naast Blomme. Deze werpt nog een laatste blik in de spiegel, strijkt haar kleren glad en gaat dan volkomen rustig voor zich uit zitten staren. Liza gaat achter de houten kist liggen, vanwaar ze Blomme kan bespieden. Arie komt te voorschijn uit de struiken. Een slungelachtige jongen. Krullend haar en een sluw, ietwat pokdalig aangezicht. Hij draagt het bloedrode trainingspak dat Blomme hem cadeau gedaan heeft. Hij sluipt tot achter Blomme en blaast een paar keer in haar oor.)

(Doet alsof ze denkt dat een vlieg om haar oor cirkelt en slaat ernaar. Tot Arie zacht in haar oor bijt.) Oh Arie! Jij bent het. Is me dat schrikken, zeg. Wat voor spelletjes zijn dat nu, in iemands oor bijten!

ARIE : Goed voor de tanden...

BLOMME : Arie!

(Arie blijft haar maar stom staan toelachen, in plaats van het afgesproken spel verder te spelen.)

Wel?

ARIE : Ja... eh... hier ben ik dan, schat, helegans van jou, eh... hier ben ik dan. En ik ga er weer van kapot als ik zie hoe vreselijk lief je eruit ziet. Dat uniform, en wat er onder het uniform is. Je zacht vel, en wat er onder het vel is.

BLOMME : *(Speelt het onervaren schoolmeisje)* Jij...

ARIE : Ik durf het bijna niet uitspreken, maar zo gaarne zou ik willen voelen... hoe zacht...

BLOMME : *(Ze duwt hem speels terug)* Nee, verboden terrein.

ARIE : Eh... eh... hoe is het ook weer?

BLOMME : Het laken!

ARIE : *(Dit klinkt ongeveer als het opzeggen van een les)* Ja. Wijs me niet af, Bloemetje. Ik ben een buitenjongen. Ik werk in een fabriek. Ik doe aan sport. Dat is allemaal zo mannelijk, zo ruw. *(Hij wijst naar haar)* En nu is hier een stadsmeisje dat zo lief is. Eh... heel de nacht heb ik liggen wriemelen tussen mijn ruige lakens, zo heb ik aan je liggen denken. En ik dacht: was ik nu maar in het bos, samen met mijn schat in die warme slaapzak van haar.

BLOMME : *(Vertederd heeft ze hem laten naderen, hij omhelst haar, bevoelt haar, maar als hij te ondernemend wordt, duwt ze hem weer speels af)* Jij profiteert weer van mijn goedgelovigheid, hé. Kijk eens, mijn uniform is helemaal verkreukeld. Geef me de spiegel. *(Ze kamt zich)* Jij zal ook nooit manieren hebben, eerst maak je me aan 't schrikken en nu neem je me weer beet met die zoete verhaaltjes van je.

ARIE : Maar dat doen we toch telkens zo, Bloemetje. Ik sluip tot achter je zetel en dan moet je oor het bekopen. En dan vertel ik van die ruige lakens.

BLOMME : Welja, en telkens schrik ik dan, en geef ik je op je donder. Ook dat hoort erbij: op je donder krijgen.

ARIE : Oh juist. Nu ja, ik ben wat traag van aanpak vandaag. *(Speelt de dorpsidioot)* maar jij mij vergeven, lieve stadse juffrouw, ik maar simpele buitenjongen, ik dikwijls school geblauwd vroeger.

BLOMME : Wat ben jij een lieverd.

ARIE : En jij mijn zachte laken wezen. Arie overlopen van de goesting om laken nog wat te verkreukelen. *(Grolt en hapt naar haar)*

BLOMME : Mmm, niet teveel lawaai hoor, er is volk in de buurt.

ARIE : Hè? Wie?

BLOMME : Liza.

ARIE : Waar is ze?

BLOMME : Oh, ergens achter een boom. Ze is ons vast weer aan 't bespieden.

ARIE : *(Roept)* Liza, ben je ons aan 't bespieden? Waar ben je?

BLOMME : *(Vermanend)* Schat!

ARIE : Ik heb niks gezegd.

BLOMME : Haar heb je toch niet nodig? Kom liever bij me zitten en vertel me wat je zoal gedaan hebt vanmorgen.

ARIE : *(Gaat als een makke hond naast Blomme zitten, op de luchtmatras)* Weest trainen.

BLOMME : Ben je gaan trainen?

ARIE : Zogezegd hé.

BLOMME : Zogezegd?

ARIE : Wel, vanmorgen kom ik aan in dat snertfabriekje waar ik werk, en ik stap regelrecht het bureel van de baas binnen. Ik zeg: baas, zoals je weet, moet ik zondag een belangrijke wedstrijd rijden, en... een beetje trainen vandaag zou me geen kwaad doen. Nu moet je weten, mijn baas dat is een echte sportliefhebber. Goed, zegt ie, ga maar duchtig rondjes rijden, zodat ik zondag kan fier zijn op je. En zo ben ik nu de helegodse dag vrij. Haha, de klootzak. Duchtig rondjes rijden. Ja, in de cafés en nu in de armen van mijn stadse juffrouwetje, maar niet op de fiets.

BLOMME : *(Vermanend)* En waar is je fiets nu? Je hebt hem vast weer laten liggen naast het wegje daar...

ARIE : Ja...

BLOMME : Je weet toch hoe gevaarlijk dat is. Als iemand hem ziet liggen, weet heel je dorp meteen dat je in het kamp van de meisjesgidsen rondhangt in plaats van te trainen.

ARIE : Goed, goed, ik ga hem halen. Het is enkel zo lastig om hem door de struiken naar hier te slepen.

BLOMME : Klaag niet. Als je terug bent, krijgen jullie een druppel van me. Jij een druppel jenever en je fiets een druppel olie, haha... *(Ze vindt zichzelf erg grappig)*

(Arie lacht ook, maar plots kijkt hij haar dreigend aan en werpt een imaginaire dolk naar haar.)

Ai! (Ze speelt dat ze getroffen is, krampachtig plooit ze ineem, tot ze plots de

dolk terugwerpt naar Arie, die hem in volle vlucht opvangt en hem kalm op zak steekt.)

ARIE : *(Met een cowboystem)* Met stadsmensen van jouw slag ga ik gaarne om. *(Hij loopt lachend weg, de fiets halen, maar hij struikelt over Liza)* Au, verdomme, lig jij hier?

LIZA : Geneer je vooral niet, gentleman. Trap maar gewoon over me heen, en goiedag zeggen is ook niet nodig hoor.

ARIE : Oh madam, ow doe joe doe... *(Hij wacht tot ze iets wil antwoorden, maar dan is hij haar voor)*... doe je broek toe. Haha. *(Hij trapt aan paar keer zacht tegen haar buik en snelt dan lachend de struiken in.)*

LIZA : *(Gaat naar Blomme)* Wat zeg ik. Een kampioen is hij, een kampioen in de vulgariteit, net als jij.

BLOMME : *(Terwijl ze zich te goed doet aan een nieuw gebakje. Treiterend)* Doe je broek toe.

LIZA : Zeg eens Blomme, vergis ik me of niet? Ik heb zo de indruk dat je verloofde vandaag dertien pukkels meer op zijn kop heeft dan gisteren.

BLOMME : *(Ze concentreert zich op haar gebakje)* Nanana...

LIZA : Ik raad je aan voorzichtig te zijn met hem. Het zou jammer zijn moest hij die pukkels op jou overzetten. Het zou je blanke, tere gelaat erg ontsieren.

BLOMME : Goed genagelbijt en geknarsetand, lieve Liza?

(Ze kijken elkaar spottend en zelfverzekerd aan, tot Arie opkomt, de fiets aan de hand)

Ah, zo heb ik het liever. Zo merkt men tenminste dat je een renner bent.

ARIE : Hij blinkt hé. Heeft mijn verzorger gedaan, Karel, die doet alles voor me.

LIZA : *(Ze zoekt ruzie)* Geeft hij je ook een horloge cadeau?

ARIE : Hé..? *(Tot Blomme)* Zeg, mag ik met haar spreken vandaag? Ja of ja? Toe, ik kan mijn mannetje wel staan tegen haar.

BLOMME : *(ze gaat schijnbaar helemaal op in het aflikken van haar vingers)* Goed, laten we haar een kansje geven.

LIZA : Hoera voor de hoofdleidster, ik mag spreken vandaag.

(Blomme begeeft zich weer naar haar stoel en wenkt Arie)

ARIE : *(Terwijl hij Blomme volgt, tot Liza)* Wel, had je me iets te zeggen?

LIZA : Ja. Eerste vraag: jij hebt een vader en een moeder, veronderstel ik.

ARIE : Ja, van elks een.

LIZA : En je woont nog steeds bij hen?

ARIE : Half en half.

LIZA : Waar ik benieuwd naar ben, is wat zij ervan denken als je met al die geschenken bij hen komt aandraven.

ARIE : Geschenken?

LIZA : Horloge, trainingspak, fietspomp, schoenen. En het overige dat je nog van haar zal krijgen. Vragen ze niet waar je dat alles vandaan haalt?

ARIE : *(Alsof hij om een antwoord verlegen is)* Nee... ze vragen enkel...

BLOMME : ... of de pomp pompt, het horloge tikt...

ARIE : ... het trainingspak me past en de schoenen niet kraken. *(Ze lachen Liza uit)* Nee, ik zal 't je zeggen. *(Maar hij vertelt het aan Blomme)* Op een keer was mijn moeder weer zo dol als een hond, en ze begon te vloeken. Godverdomme, zei ze, hoe kom jij aan die spullen, toch niet gestolen zeker? En weet je wat ik haar zei? *(Tot Liza, articulerend)* Gaat jou geen kloten aan, ouwe!

LIZA : Zo!

ARIE : *(Tot Blomme)* Maar als ze 't me vriendelijk vraagt, zeg ik dat het geschenken zijn van supporters.

BLOMME : En dat is niet gelogen. Ik ben immers je supporter nummer één. Hé renner, ben ik dat?

ARIE : Ja...

BLOMME : Hoe kan ik anders, poes. *(Haar hand verdwijnt onder zijn kleren)* Ben jij lekker warm zeg.

ARIE : Wil je dat ik mijn training uittrek?

BLOMME : Ja, doe dat. *(Ze loert even tershuiks naar Liza. Het is duidelijk dat ze, door met Arie te vrijen, hoopt Liza nijdig te maken)* Kom hier, dat ik je help. *(Terwijl ze Arie uit zijn trainingspak helpt, wrijft ze bewonderend over zijn*

spannende, glanzende rennerstrui en -broek) Mmm... proper als jij is er geen tweede.

ARIE : Daar heb je het mis. Er is nog een renner in ons dorp, en die is even proper als ik. Ja, we worden in de watten gelegd door onze verzorger. Hij wast geregeld onze kleren uit.

BLOMME : Goed punt voor jullie verzorger. Ah, je kuiten blinken weer als een spiegel.

ARIE : Is ook zijn werk. Hij masseert ons altijd. Ja, voor soepele spieren moet je bij Karel zijn.

BLOMME : Nog een goed punt voor Karel. Hij is een prima verzorger. Uitstekend werk levert hij. Slap zijn je spieren en je huid staat gespannen. *(Steeds heviger wrijft ze over zijn benen en dijen)* Zo slap en stevig en bruingebrand. Heerlijk is het, heerlijk. Arie! *(Plots houdt ze ermee op en kijkt Arie koket aan, als een jong meisje dat naar een complimentje vist)*

ARIE : Wat?

BLOMME : Hoe vind je mij?

ARIE : Eh... jij bent ook mooi... en je hebt me een boel geleerd.

(Liza lacht spottend, kort)

BLOMME : *(Pruilend)* Schat, zo mag je niet met me praten, dat weet je toch.

ARIE : Was ik vergeten. Ben ik me een boer zeg. Maar ik kan ook lief doen hoor. Ik kan fluisteren en lieve, lieve zinnnetjes uitvinden. *(Blomme giechelt door de kitteling van Arie's lippen in haar oor)* Want jij bent een teer stadsmeisje, een breekbaar leidstertje, hé Bloemetje.

BLOMME : Ja schat.

(Liza lacht harder)

ARIE : Ze lacht ons uit, de andere, hoor je het?

BLOMME : *(Glimlacht tegen Arie, verbergt zijn gelaat tegen haar schouder en keert zich dan met een hard gezicht naar Liza)* Liza, schenk mijn jongen wat in en breng kersen.

(Liza gaat onmiddellijk het bevel uitvoeren)

Wel, heeft mijn schat trek in een goeie gloeiende druppel vuurwater?

ARIE : Natuurlijk. Ikke arme indiaan zijn en altijd goesting hebben naar vuurwater van blanke man. *(Tot Liza, die het gevraagde aanbrengt)* Kom op! *(Hij drinkt)*

BLOMME : En hier: vette rode vlezige kersen, die je bergen kracht zullen geven. *(Ze duwt kersen in Arie's mond en houdt haar hand zo, dat hij er de pitten kan in uitspuwen)* En vloeibaar staal. *(Ze schenkt hem weer in)* Wil je nog meer kracht, nog meer? Kom ze halen de vette rode ballen, kom ze plukken aan de boom. *(Kirrend en hoe langer hoe opgewondener behangt ze nu zichzelf met kersen: aan de oren, aan de knopen van haar hemd, waar Arie ze moet afbijten. Er volgt een stoeipartij)* Arie, je eet mij helemaal leeg. Geef me ook wat, laat me ervan proeven.

ARIE : Ja, je moet proeven. *(Tussen zijn tanden biedt hij Blomme kersen aan, die ze er met haar lippen uitpikt. Het spel wordt ruwer, ze spuwen zelfs kersen naar elkaar, waarbij ze elkaar aanmoedigen en ophitsen)*

(Liza heeft verbijsterd staan toekijken, broedend op een middel om hen te doen ophouden. Ze gaat naar de fiets en probeert de remmen, doet de trappers draaien, enz... tot ze als het ware per ongeluk de fiets doet vallen. Als de anderen nog niet opkijken, trapt ze de fiets opnieuw tegen de grond, met volle kracht nu)

BLOMME : *(Houdt woedend op met vrijen. Tot Liza, zonder haar aan te kijken)* Jij zet die fiets recht, en als er ook maar één schilfertje verf af is, zal Arie jou eens onder handen nemen.

ARIE : *(Onverschillig, terwijl hij zich wat gaat inschenken)* Toe, zet hem recht.

LIZA : *(Zet de fiets langzaam recht)* Sorry jongentje. Het was niet helemaal met opzet hoor.

ARIE : Waarom doe je toch zoiets, Liza? Hou je misschien niet van de manier waarop ik mijn meisje kom opvrijen?